

מקורות פרשת כי תצא תשפ"א מה הסגולות לזכות בשנה מבורכת?

אב ואם, וגמילות חסדים, והשכמת בית המדרש שחרית וערבית, והכנסת אורחים, וביקור חולים, והכנסת כלה, והלווית המת, ועיון תפילה, והבאת שלום בין אדם לחברו.

פירוש המשניות להרמב"ם ריש פאה: כשיעשה המצות המיוחדות לנפשו, מה שיש בינו ובין בוראו, תחשב לו לצדקה ויגמלהו הקב"ה עליה **לעולם הבא**. אבל כשיעשה המצוות התלויות בתועלת בני אדם זה עם זה, (תחשב לו לצדקה בעולם הבא לפי שעשה המצוה - אבל) ימצא טובה **בעולם הזה** בעבור שנהג מנהג הטוב בין בני אדם, כי כשינהג המנהג הזה וינהגו אחרים כמנהגו, יקבל כמו כן שכר מענין ההוא... ותלמוד תורה כנגד כולם, כי על ידי תלמוד תורה יבוא האדם לכלל זה.

הלכות תשובה ח: הטובה הצפונה לצדיקים היא חיי העולם הבא שאין מות עמהם... הוא שכתוב בתורה 'למען ייטב לך והארכת ימים' ומפי השמועה למדו 'למען ייטב לך לעולם שכולו טוב והארכת ימים לעולם שכולו ארוך'.

לקו"ש יט/202: שילוח הקן היא מצווה שבין אדם למקום ולכן השכר עליה רוחני ואריכות הימים היא 'בעולם שכולו ארוך'. אבל כיבוד אם ואם היא מצווה **חברתית** והיא אחת המצוות שהוזכרו במשנה ד"אלו דברים" שאוכלים פירותיהם **בעולם הזה, באריכות ימים כפשוטה**... ולכן המעשה עם האדם שנפל ומת בשילוח הקן אינו ראיה לכלל המצוות, כיון שהיא מצווה רוחנית ושכרה משולם בעולם הבא. אבל במצוות החברתיות שכרן משולם בעולם הזה.

הלכות תשובה ג: עשה מצוה אחת הכריע את עצמו ואת כל העולם לכף זכות... ומפני ענין זה נהגו כל בית ישראל **להרבות בצדקה** ובמעשים טובים ולעסוק במצוות מראש השנה ועד יום הכיפורים.

4. תפילות ימי תשובה: זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו בספר החיים **למען אלוקים חיים**...

התועודיות הרבי מלובאוויטש תשמ"ה ה/2785: אף שלדברי רבי יעקב, אין שכר מצוות בעולם הזה, אמנם כל זה **השכר**, אבל וודאי שהקב"ה נותן ליהודי כל טוב גשמי בעולם הזה - לא בתור שכר - כי אם כדי שיוכל לקיים תורה ומצוותיה מתוך מנוחה, שמחה וטוב לבב (כדברי הרמב"ם תשובה ט).

1. במדבר כט,א: ובחודש השביעי באחד לחודש מקרא קודש יהיה לכם... יום תרועה יהיה לכם.

דרשת הרמב"ן לראש השנה: צווה הכתוב שנעשה יום טוב ומקרא קדש ביום הזה ולא **פירש למה ועל מה?** בשאר כל המועדים מפרש טעם המועד וכאן לא פירש כלום ואמר 'יום תרועה' ולא ביאר העניין.

ראש השנה ח,א: באחד בתשרי ר"ה לשנים... למאי הלכתא? רב נחמן בר יצחק אמר: **לדין**, דכתיב (פרשת עקב) 'מראשית השנה ועד אחרית שנה' - מראשית השנה נידון מה יהא בסופה. ממאי דתשרי הוא [אולי בניסן הוא?] דכתיב (תהלים פא) 'תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו...' כי חק לישראל הוא **משפט לאלוקי יעקב** [מכאן שתקיעת השופר בראש השנה היא מצד היותו יום משפט].

2. ראש השנה טז: אמר רבי יוחנן: שלשה ספרים נפתחין בראש השנה, אחד של רשעים גמורין ואחד של צדיקים גמורין ואחד של בינוניים, צדיקים נכתבין ונחתמין לאלתר לחיים, רשעים נכתבין ונחתמין לאלתר למיתה, בינוניים תלוין ועומדין עד יום הכיפורים - זכו נכתבין לחיים לא זכו נכתבין למיתה.

דרשת הרמב"ן שם: היאך פסק רבי יוחנן... שצדיקים גמורים נכתבים ונחתמים לאלתר לחיים וכי כל הצדיקים חיים וכל הרשעים מתים? [ואדרבה] הלא עולם וכל חמדה שלו לרשעים הוא?

דברים כב: כי יקרא קן צפור לפניך... אפרוחים או ביצים והאם רבצת על האפרוחים או על הביצים, לא תיקח האם על הבנים: שלח תשלח את האם ואת הבנים תיקח לך, למען ייטב לך והארכת ימים.

גמרא חולין קמב: רבי יעקב אומר... הרי שאמר לו אביו עלה לבירה והבא לי גוזלות, ועלה ושלח את האם ולקח את הבנים ובחזרתו נפל ומת, היכן אריכות ימיו של זה והיכן טובתו של זה? אלא 'למען יאריכוך ימך בעולם שכולו ארוך ולמען ייטב לך לעולם שכולו טוב'... אמר רב יוסף אם היה דורש 'אחר' את הפסוק הזה כרבי יעקב בן בתו - לא חטא, מה ראה [שבא לחטוא?] מעשה כזה ראה.

דרשת הרמב"ן שם: ועוד הרי רבותינו מהפכים קערה זו ואמרו (קידושין לט,ב) כי מי שזכויותיו מרובים מעוונותיו - **מריעים** לו (בעולם הזה, לנקותו מעוונותיו ויטול שכרו שלם בעולם הבא)... וכן אמרו כי מי שעוונותיו מרובים מזכויותיו - **מטיבים** לו (בעולם הזה, לשלם שכר מצוותיו ולטורדו בעולם הבא)?

3. ברכות השחר (על פי שבת קכז,א): אלו דברים שאדם אוכל פירותיהם בעולם הזה והקרן קיימת לו לעולם הבא ואלו הם: כיבוד